

ΕΤΟΣ 63ον

21 Ιουνίου 2015

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 25 (3238)

Η ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΗ ΜΑΣ

Καί ποιός δέν ἔχει γευτεῖ πικρίες στή ζωή του! Καί ποιός δέν ἔχει ζήσει τή θλίψη καί μάλιστα στή μορφή της ἐκείνη πού στραγγίζει τήν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου καί ἀφήνει χώρο μόνο στή βαρύτατη ἀπαισιοδοξία! Καί ποιός δέν ἔχει αισθανθεῖ τή μοναξιά, τήν ἐγκατάλειψη, τήν περιφρόνηση! Καί ποιός εἶναι ποτέ ἀπόλυτα ικανοποιημένος ἀπό τή ζωή του! Καί ποιός μπορεί νά πεί ὅτι πέρασε ἔστω μιά ἡμέρα του χωρίς νά γεννηθεῖ μέσα του τό παραμικρό παράπονο! Ἄληθινός ὁ λόγος τοῦ Κυρίου μας: «ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔχετε»! Πιο ἀληθινός ὁμως, ὁ ἄλλος Του λόγος: «ἀλλήλα θαρσεῖτε, ἐγώ νενίκηκα τόν κόσμον» (Ἰω. 16,33)!

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος ὡς Πρωτοκορυφαῖος, δηλαδή ἄριστος μαθητής τοῦ μόνου Διδασκάλου, καί γι' αὐτό μοναδικά ικανός νά μεταλαμπαδεύει καί νά ἐπεξηγεῖ τίς διδασχές Του, ἔρχεται σήμερα, ὄχι νά μᾶς παραμυθιάσει μέ παρηγορητικούς καί κοινότυπους λόγους ἀπό αὐτούς πού συνηθίζουν νά χρησιμοποιοῦν οἱ ἠλοπῆλοι ἢ οἱ εὐθυνόφοβοι, ἀλλήλα νά μᾶς ἐπεξηγήσει ἐπακριβῶς τί συμβαίνει μέ τίς θλίψεις στή ζωή μας καί πῶς μπορούμε νά τίς ἐκμεταλλευθοῦμε, ὥστε καί ἀπό αὐτές νά προκύψει ἀνάπαυση ψυχῆς, γλυκύτητα εἰρήνης. Μᾶς προετοιμάζει νά ἀντέξουμε, ὅταν ὄλοι οἱ ἄλλοι καλλιηργοῦν ψευδαισθήσεις.

Ἡ κλιμάκωση

Τό ὅτι ὁ Παῦλος κηρύσσει αὐθεντικά λόγο Θεοῦ, ἀποδεικνύεται ἀπό τόν τρόπο πού θέτει τό θέμα. Λέει ὅτι... καυχόμαστε γιά τίς θλίψεις! Ἐνυπέρβλητη μεγαλοψυχία! Δέν εὐχεται τίς θλίψεις, ἀναγνωρίζει ὁμως, τό ἀναπόφευκτό τους καί σημασιοδοτεῖ τήν ἀντιμετώπισή τους. Καλεῖ σέ κάτι ἀνάλογο μέ αὐτό πού κάνουν οἱ βετεράνοι ἐνός πολέμου, οἱ ὁποῖοι καυχῶνται γιά τά κατορθώματά τους, ἀναφέρουν τίς ἐμπειρίες τους μέ τήν ικανοποίηση κάποιου πού τά κατάφερε, χωρίς νά εὐχονται τήν ἐπανάληψη τῶν ὅσων ἔζησαν. Καί καλεῖ σέ αὐτό πρὶν κᾶν ξεκινήσει ἡ θλίψη.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ρωμ. ε' 1-10)

Ἡ συμφιλίωση μέ τόν Θεό

Ἀδελφοί, δικαιοθέντες ἐκ πίστεως εἰρήνην ἔχομεν πρός τόν Θεόν διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ καί τήν προσαγωγήν ἐσχίκαμεν τῇ πίστει εἰς τήν χάριν ταύτην ἐν ἣ ἐστήκαμεν, καί κανχώμεθα ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ. Οὐ μόνον δέ, ἀλλά καί κανχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν, εἰδότες ὅτι ἡ θλίψις ὑπομονήν κατεργάζεται, ἡ δέ ὑπομονή δοκιμήν, ἡ δέ δοκιμή ἐλπίδα, ἡ δέ ἐλπίς οὐ κατασχύνει, ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐκκέχεται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν διὰ Πνεύματος Ἁγίου τοῦ δοθέντος ἡμῖν. Ἔτι γάρ Χριστός ὄντων ἡμῶν ἀσθενῶν κατὰ καιρόν ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανε. Μόλις γάρ ὑπὲρ δικαίον τις ἀποθάνεται· ὑπὲρ τοῦ ἀγαθοῦ τάχα τις καί τολμᾷ ἀποθάνειν. Συνίστησι δέ τήν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ Θεός, ὅτι ἔτι ἁμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν Χριστός ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε. Πολλῶ οὖν μᾶλλον δικαιοθέντες νῦν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ σωθησόμεθα δι' αὐτοῦ ἀπό τῆς ὀργῆς. Εἰ γάρ ἐχθροὶ ὄντες κατηλλάγημεν τῷ Θεῷ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, πολλῶ μᾶλλον καταλλαγέντες σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ.

Ἡ θλίψη θεωρεῖται ἀναπόφευκτος κληῆρος τοῦ κάθε ἀνθρώπου καί κυρίως τοῦ χριστιανοῦ, γι' αὐτό καί ὁ Παῦλος δέν συνιστᾷ μέ στωικό τρόπο ὑπομονή. Συνιστᾷ τήν ὑπομονή ὡς ἔργο, ὡς παράγωγο τῆς θλίψεως. Κι αὐτό ἔχει μεγάλη διαφορά. Δέν συνιστᾷ νά μένουμε ἄπραγοι ὑποφέροντας τή θλίψη. Προτρέπει ἡ θλίψη νά κατεργασθεῖ, δηλαδή νά παράγει μέ συστηματική ἐπεξεργασία τήν ὑπομονή. Δέν διδάσκει παθητικότητα καί ἀπραξία, ἀλλᾷ καθοδηγεῖ σέ σταθερότητα καί ἐγκαρτέρηση.

Καί τί συμβαίνει μετά; Αὐτή ἡ γενναία καί δυναμική ὑπομονή ἐπιφέρει τήν «δοκιμή». Τί ἐννοεῖ μέ τή λέξη αὐτή ὁ Παῦλος; Ὁ Μέγας Φῶτιος θά ἐρμηνεύσει ὅτι ἐννοεῖ αὐτό πού συμβαίνει μέ τό χρυσό κατὰ τήν κατεργασία του, τή «κωνεία» του, ὅποτε καί μέ τό λιώσιμό του ἀποκαθαίρεται ἀπό τίς προσμίξεις καί ἀποκαθίσταται πεντακάθαρος καί πολύτιμος. Ὅταν κάποιον τόν περικυκλώσουν τά ἄσημα καί αὐτός μέ γενναιότητα ἀντιμετωπίσει τήν ἐπιθετικότητά τους, τότε ἀποδεικνύεται δοκιμασμένος καί ἔμπειρος, καθώς ἡ φωτιά τῆς δοκιμασίας κατακαίει ὅ,τι περιττό καί ἄχρηστο δυναστεύει τή ζωή τοῦ ἀνθρώπου καί τόν μαθαίνει νά δίνει προτεραιότητα σέ ὅ,τι αὐθεντικά ἀληθινό.

Καί ποιά εἶναι ἡ κορύφωση στήν κλιμάκωση αὐτή, τῆς ἀντιμετώπισης τῆς θλίψης; Ἡ ἐλπίδα! Ὅχι ἡ ἐλπίδα στά ἀνθρώπινα, σέ ὑποσχέσεις, συναλλαγές ἢ τακτικισμούς. Ἡ ἐλπίδα στήν ἄπειρη ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος μᾶς λυτρώνει καί μᾶς δικαιώνει. Κι αὐτή ἡ σταθερή ἀγάπη, τῆς ὁποίας ἀπόδειξη εἶναι ἡ παρουσία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, μᾶς διαβεβαιώνει ὅτι ὁ Θεός δέν πρόκειται ποτέ νά μᾶς ἐγκαταλείψει, δέν πρόκειται ποτέ νά πάψει νά εἶναι πατέρας μας, δέν πρόκειται ποτέ νά μᾶς στρέψει τά νῶτα.

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ἀφοῦ ἐδικαιωθήκαμε διὰ τῆς πίστεως, ἔχομεν εἰρήνην μέ τόν Θεόν διὰ τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ τοῦ ὁποίου ἔχομεν διὰ τῆς πίστεως καί τήν εἴσοδον εἰς τήν χάριν αὐτήν, εἰς τήν ὁποίαν στεκόμεθα, καί καυχώμεθα διὰ τήν ἐλπίδα μας εἰς τήν δόξαν τοῦ Θεοῦ. Ὅχι μόνο αὐτό, ἀλλά καυχώμεθα καί διὰ τās θλίψεις, διότι γνωρίζομεν ὅτι ἡ θλίψις παράγει ὑπομονήν, ἡ δέ ὑπομονή δοκιμασμένον χαρακτῆρα, ὁ δέ δοκιμασμένος χαρακτήρ ἐλπίδα, ἡ δέ ἐλπίς δέν ντροπιάζει, διότι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ εἶναι χυμένη στίς καρδιές μας διὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου πού μᾶς ἐδόθηκε. Διότι ὅταν ἔμεῖς εἴμεθα ἀκόμη ἀδύνατοι, ὁ Χριστός ἐπέθανε κατά τόν ὠρισμένον καιρόν ὑπέρ τῶν ἀσεβῶν. Διότι μετὰ δυσκολίας θά πεθάνῃ κανεῖς δι' ἕνα δίκαιον· διὰ τόν ἀγαθόν ἴσως νά τολμήσῃ κανεῖς νά πεθάνῃ. Ὁ Θεός ὁμως ἀποδεικνύει τήν ἀγάπην του σ' ἐμᾶς μέ τό ὅτι, ἐνώ ἔμεῖς εἴμεθα ἀκόμη ἁμαρτωλοί, ὁ Χριστός ἐπέθανε γιά μᾶς. Πολύ περισσότερο λοιπόν ἀφοῦ ἐδικαιωθήκαμε τώρα διὰ τοῦ αἵματός του, θά σωθοῦμε δι' αὐτοῦ ἀπό τήν ὀργήν. Διότι ἐάν, ὅταν εἴμεθα ἐχθροί, συμφιλιωθήκαμε μέ τόν Θεόν διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Υἱοῦ του, πολύ περισσότερο, ἀφοῦ συμφιλιωθήκαμε, θά σωθοῦμε διὰ τῆς ζωῆς του.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Ἡ ἐγγύηση

Τί ἐγγύηση ἔχομε γι' αὐτό; Τήν ἴδια τήν ἐμπειρία μας ἀπό τή σχέση μας μέ τόν Θεό! Ἀπό τή συμπεριφορά Του ἀπέναντί μας! Τονίζει ὁ ἀπόστολος Παῦλος. Ὅταν ἤμαστε ἀσθενεῖς ἀπό δική μας ἐπιλογή, καί χρειάζομαστε πολλή βοήθεια καθὼς ἦταν ἀδύνατο μόνοι μας νά νικήσουμε τό νόσημά μας. Ὅταν ἤμαστε τελείως ἀνίκανοι νά βοηθήσουμε τόν ἑαυτό μας, καθὼς εἶχαμε χάσει τήν ὁδὸ τῆς σωτηρίας. Ὅταν ἡ κατάστασή μας ἦταν ἀξιοθρήνητη καί σχεδόν ἀπελπιστική, τότε, στόν κατάλληλο καιρό ἦλθε ὁ Χριστός καί πέθανε γιά μᾶς τοὺς ἀσεβεῖς. Κι ἔτσι μᾶς ἔσωσε!

Βαριά λόγια! Καί ἵλεε ἀκόμη βαρύτερα ὁ ἀπόστολος Παῦλος. Μόλις καί μετὰ βίας θά βρεθεῖ κάποιος νά θυσιασθεῖ χάριν ἐνός δικαίου. Δύσκολα παίρνει κάποιος τήν ἀπόφαση νά πεθάνῃ χάριν κάποιου ἀγαθοῦ. Κι ὁμως, ὁ Χριστός ἦλθε καί θυσιάσθηκε γιά μᾶς ἐνώ ἤμαστε ἁμαρτωλοί! Δέν πέθανε γιά κάτι ἀξιογάητο ἢ ἀξιοσέβαστο. Πέθανε γιά τήν ἀνθρώπινη φύση πού Τόν εἶχε παροργίσει ὅταν Τόν πρόδωσε καί Τοῦ ἔστρεψε τά νῶτα γιά νά παραδοθεῖ στήν ἁμαρτία! Κι ὁμως, αὐτήν τήν ἀνθρώπινη φύση δέν τήν παράτησε στήν τύχη της, στά βάσανά της, στήν ἀπελπισία της... Ἀποδεικνύοντας μίαν ἀγάπην ἀσύλληπτη, θυσιάζεται καί μᾶς ἀποκαθαίρει μέ τό Τίμιο Αἷμα Του.

Ποῦ καταλήγει ὁ ἀπόστολος Παῦλος; Ἄν, τότε πού ἤμαστε στήν ἀτιμία τῆς

21 Ιουνίου 2015: ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ
Τουλιανού μάρτυρος (γ' - δ' αι.). Τερεντίου ιερομάρτυρος επίσκοπου Ίκονίου (α' αι.).
Νικήτα ιερομ. του Νισουρίου († 1732).
Ύμνος: β' – Έωθινόν: Γ' – Απόστ.: Ρωμ. ε' 1-10 – Εύαγγ.: Μαθ. στ' 22-33.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 28 Ιουνίου, Δ' Ματθαίου.
Άπόστολος: Ρωμ. στ' 18 - 23 – Εύαγγέλιον: Μαθ. ν' 5-13.

ἀμαρτίας ὁ Θεός μᾶς ἔνωσε τόσο πολῦτιμους ὥστε νά οικονομήσει νά πεθάνει ὁ Υἱός Του γιά μᾶς, τώρα πού τό Αἷμα καί ἡ Θυσία τοῦ Χριστοῦ μας μᾶς ἔχει δικαίωσε, τώρα πού ἔχουμε καταλήθει καί συμφιλιωθεῖ μέ τόν Θεό, ὑπάρχει περίπτωση νά μᾶς ἐγκαταλείψει; Ἐσ ἡσσομανοῦν οἱ θλίψεις κι ἄς προσπαθοῦν νά μᾶς ννίξουν. Ἐχουμε ἀποκούμπι τήν ὑπερβέβαιν ἐλπίδα μας, τή σώζουσα ἀγάπν τοῦ Πατέρα μας!

Ἄρχιμ. Ἰ. Ν.

Νέα ἔκδοσн τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

Μητροπολίτου Ἀχελώου ΕΥΘΥΜΙΟΥ (ΣΤΥΛΙΟΥ)

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ 8ης ΗΜΕΡΑΣ

Ὁρθόδοξн Χριστιανική Ἐσχατολογία

(Α' ἔκδ., σχῆμα 14X21 ἑκατ., σελ. 248)

Ὁ θεολογικός λόγος περὶ τῶν ἐσχάτων, τῶν μελλόντων γεγονότων πρὶν, κατὰ καί μετὰ τῆ Δευτέρα Παρουσία, δέν εἶναι εὔκολος οὔτε ἀκίνδυνος. Τό θέμα τῆς Χριστιανικῆς Ἐσχατολογίας εἶναι ὁ Χριστός καί ἡ θριαμβευτική ὀριστική Νίκη του κατὰ τοῦ κακοῦ καί ἡ αἰώνια Βασιλεία του. Μέ τό βιβλίον αὐτό ἀναδεικνύεται ὅτι τό κοσμοσωτήριο ἔργο τοῦ Χριστοῦ ὀλοκληρῶνεται καί τελειώνεται μὲν κατὰ τοὺς ἔσχατους καιρούς, ὀριστικοποιεῖται δέ μέ τήν ἔναρξн τῆς 8ης ἄχρονης ἡμέρας τῆς αἰώνιας Βασιλείας του.

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὄρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἐσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὀμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἔβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῖου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότнς - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξн, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμo μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr